

conegudes per les nenes noies de Sant Cugat. Obviament, s'hi ha notat d'allò més en la qualitat del guiatge. Fins i tot les males (i masculistes) llengües han hagut que reconèixer l'encert de la ruta que han triat, prescindint de la clàssica que passa per Sant Llorenç de Munt.

El temps no pressagiava res de bo, ja que el servei meteorològic ens havia promès pluges abundants. El cas és que de pluges res de res i hem acabat l'excursió amb un sol esplèndid i un paisatge enlluernador -el vent havia deixat l'aire completament net i la vista era magnífica.

Hem seguit durant un tros les marques de la ruta Matagalls-Montserrat on hem observat com un personal molt gelós de la seva intimitat, que podia veure's atacada per un excés de caminants, ha decidit tapar tots els senyals. En

fi, tota una mostra de civisme.

Al llarg de la ruta l'alzinar ha estat predominant, tanmateix hem passat per un exbosc de pins al qual li caldran molts i molts anys per a recuperar-se després de l'incendi que hi va haver fa uns set o vuit anys.

Hem dinat a la Coma d'En Vila i hem continuat fins a Mura sense cap incident. El Mossèn de Mura ens ha ensenyat l'església romànica i en aquest poble hem descobert un indret que fa venir ganes de tornar-hi.

En arribar a Terrassa en autocar, després de 1.001 revolts, hem pogut contemplar una posta de sol amb el perfil de Montserrat enrogit a contrallum. Hi havia algú que no sabia com posar-se per a fotografiar-la. Que no ha vist mai una posta de sol?, va preguntar algú altre.

ETAPA 3

18 d'octubre de 1992

DE MURA A MANRESA

Cada dia ens toca començar l'excursió més lluny. Per això avui per primer cop ens ha tocat matinar (ens hem trobat a les set), però, com sol passar amb les novetats, hi ha qui no se n'assabenta i ha d'arribar en taxi al peu de l'excursió. La desafortunada majoria, que no hem agafat taxi, hem anat amb tren fins a Terrassa i allí hem pres un autocar destarlatat que en ha portat fins a Mura després de marejar-nos pujant i baixant el Coll

d'Estenalles.

A les nou hem arribat a Mura. Allí, com sempre, ens hem entaulat i la major part del grup s'ha empassat un esmorzar pantagruèlic: truitada de rovellons, fesols amb rostes virades, etc. Ja podran tirar ja... Hem estat una hora i mitja a la fonda malgrat l'opinió sensata de les guies de l'etapa que segueixen sent la Margarida i la Maria. I, per més "inri", ens estavem perdent un dia preciós.